

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, declarat de către avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatului

Vasilachi Radu Nicolae, născut la 10 decembrie 1982, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Calea Ieșilor 7/2, ap.14.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.06.2013 - 29.05.2015,
2. Instanța de apel: 16.06.2015 - 06.07.2015,
3. Instanța de recurs: 19.08.2015 - 11.11.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 29 mai 2015, Vasilachi Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă. În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 23 decembrie 2014, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, fără amendă, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Vasilachi Radu în beneficiul părții vătămate Ciobanu Sveatoslav a prejudiciului material în sumă de 2300 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Vasilachi Radu, la 02 mai 2013, aproximativ la ora 22.00, aflându-se în preajma barului „Express” din bd.Iu.Gagarin 5/2, mun.Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aplicând violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, i-a aplicat lui Ciobanu Sveatoslav o lovitură cu piciorul în față, pricinuindu-i vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, după care în mod deschis i-a sustras din buzunarul stîng al cămașei bani în sumă de 2300 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că pe parcursul examinării cauzei nu s-a demonstrat cu certitudine vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate; declarațiile martorului D.Ciorescu vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate, astfel că prima instanță nu a analizat sub toate aspectele probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, din punct de vedere a coroborării lor și nu a apreciat probele conform propriei convingeri formată în urma

examinării lor în ansamblu, în mod obiectiv; instanța a pronunțat sentința de condamnare fiind influențată mai mult de sentința precedentă, prin care R.Vasilachi a fost găsit vinovat pentru comiterea unor infracțiuni similare și mai puțin pe cercetarea și aprecierea probelor ce atestă învinuirea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului N.Roșca în numele inculpatului.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșite cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Concluziile date au fost bazate pe declarațiile părții vătămate S.Ciobanu, a martorilor D.Ciorăscu, T.Burduja și actele cauzei - plîngerea lui S.Ciobanu din 03.05.2013, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 02.05.2013, de audiere a părții vătămate, de recunoaștere a persoanei după fotografie, de confruntare dintre bănuit și partea vătămată, raportul de expertiză medico-legală nr.1976 din 03.05.2013 în privința părții vătămate.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, deoarece nerecunoașterea vinei de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, fiind date în scop de a se apăra și de a se eschiva de la răspunderea penală.

La fel, a fost respins argumentul apărării cu privire la săvârșirea infracțiunii incriminate inculpatului de către alte persoane, deoarece prima instanță a stabilit fără nici un dubiu rezonabil vinovăția inculpatului, iar acest argument este combătut prin probele cauzei, și anume prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, potrivit căruia partea vătămată S.Ciobanu l-a recunoscut pe R.Vasilachi ca persoana care la jefuit, precum și prin procesul-verbal de confruntare din 23.05.2013 dintre bănuitul R.Vasilachi și partea vătămată S.Ciobanu, unde acesta din urmă a indicat direct la inculpat ca fiind persoana care i-a sustras în mod deschis banii.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului R.Vasilachi, a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul N.Roșca care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului, din motiv că lipsesc probe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate; declarațiile părții vătămate urmau a fi apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu cele ale martorilor și ale inculpatului; instanța nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării și a dat o apreciere greșită acestora; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărîre care nu

cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, astfel nu a fost soluționat fondul cauzei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui R.Vasilachi în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate, solicitînd ca acesta să fie achitat.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul R.Vasilachi, partea vătămată S.Ciobanu, martorii D.Ciorăscu, T.Burduja, și actele cauzei, inclusiv, plîngerea lui S.Ciobanu din 03.05.2013, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 02.05.2013, de audiere a părții vătămate, de recunoaștere a persoanei după fotografie, de confruntare dintre bănuț și partea vătămată, raportul de expertiză medico-legală nr.1976 din 03.05.2013 în privința părții vătămate, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate integral a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui R.Vasilachi în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și actele cauzei sus menționate, care sînt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel (f.d.200-209), probe care corect au fost apreciate de instanță și nu trezesc careva dubii.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmării penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești, care sînt descrise mai sus. Din acest motiv, instanțele de fond just au apreciat critic declarațiile inculpatului, care a negat comiterea faptei incriminate și întemeiat au conchis că anume inculpatul, dar nu alte persoane, după cum susține partea apărării, a sustras, prin aplicarea

violenței nepericuloase, de la partea vătămată S.Ciobanu banii în sumă de 2300 lei, cauzându-i acestuia o daună materială considerabilă.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui R.Vasilachi, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal atestă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, doar atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept.

Astfel, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cauză, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentele invocate de recurent privind adoptarea unei hotărîri de achitare a lui R.Vasilachi, pe motiv că lipsesc probe certe în confirmarea vinovăției acestuia, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărîri judecătorești definitive. Mai mult, temeiurile invocate de recurent la lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încît, hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpatul nu ar fi săvîrșit infracțiunea imputată.

Neîntemeiate sînt afirmațiile părții apărării, precum că instanța nu a cercetat actele cauzei și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece, potrivit procesului-verbal a ședinței instanței de apel, probele care au fost cercetate de instanță au fost consemnate în procesul-verbal, acesta fiind întocmit în corespundere cu prevederile art.336 Cod de procedură penală (f.d.195-196), fiind respectate întocmai prevederile art.414 alin.(6) Cod de procedură penală, la fel, instanța, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate de partea

apărării în apel, pe care le-a considerat neîntemeiate. Mai mult, recurentul în recurs nici nu specifică asupra căror anume motive invocate în apel nu s-a pronunțat instanța.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 84 alin.(4) Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă în coraport cu fapta săvârșită.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul N.Roșca în numele inculpatului R.Vasilachi, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatului Vasilachi Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, în cauza penală în privința lui Vasilachi Radu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu